

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

xiv. De suspensionibus contra simplices clericos latis propter receptionem ordinum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

De suspensionibus contra simplices Clericos latis propter receptionem ordinum. Cap. XIV.

S Y M M A R I V M.

- 1 Ordinati ab Episcopo heretico, schismatico, excommunicato, vel deposito, ordinis suscepti executionem non habent.
- 2 Episcopalem consecrationem ab Episcopis hereticis, schismaticis, excommunicatis vel depositis recipiens, a solo Papa dispensari potest.
- 3 Episcopalem consecrationem ab Episcopo extra Ecclesiam ordinato accipiens, in ordinibus susceptis nullo unquam tempore ministrare valet.
- 4 Excommunicatus suspensus aut interdictus quis post Concilium Constantiense vitandus.
- 5 Ordinatus per vim, & metum in virum constantem cadentem, ab hereticis, aut schismaticis, quando suspensionem incurrat.
- 6 Ordinatus ad Episcopo Simoniaco scienter non tamen Simoniace, ab ordine suscepto suspensus est.
- 7 Ordinatus ordine Sacro ab Episcopo, qui renunciauit Episcopatu, cedente loco, & dignitati, ab ordine suscepto suspensus est.
- 8 Episcopi renunciantes tantum loco ordines, sicut prius, quare conferre possint.
- 9 Ordinatus a pseudoepiscopo, sed tamen tolerato, quando ab exercitio ordinis suscepti suspensus censetur.
- 10 Ordinatus ab alieno Episcopo sine proprii dimissionis, ad proprii Episcopi arbitrium suspensus est.
- 11 Ordinatus ante legitimam aetatem ipso iure suspensus est.
- 12 Ordinatus Minoribus ante legitimam aetatem, quamvis peccabat, antiquo tamen iure suspensus non erat.
- 13 Tempus ad ordines minores suscipiendos prescriptum non est, & quare.
- 14 Bulla Pij II. circa ordines suscipiendos multis olim fuit ignota.
- 15 Ordinatus ante aetatem accedente etate adhuc manet suspensus, quousque censura relaxetur.
- 16 Ordinatus Sacro aliquo ordine sine titulo an suspensus sit.
- 17 Ordinatus Sacris absque titulo an ex Bulla Pij V. suspensus sit.
- 18 Patrimonium loco tituli sufficit, ut quis ad ordines promoveri possit.
- 19 Titulus intelligi potest tam ille qui presens habetur, quam qui postea habendus est.
- 20 Vicaria temporalis, & alia beneficia manualia, & amovibilia, titulus dici non possunt.
- 21 Ordinatus Sacri extra tempora a iure statuta, ab eorum executione suspensus est.
- 22 Tempora extra, qua Sacri ordines sine Papae licentia recipi nequeunt, quanam sint.
- 23 Ordines duos Sacros eodem die recipiens, absque dispensatione Papae, ab executione posterioris suspensus est.
- 24 Ordines duos Sacros duobus diebus continuis, & immediatis recipiens, a posteriori suspensus est.
- 25 Ordines Minores, ac Subdiaconatum eodem die recipiens, ab executione Subdiaconatus suspenditur.
- 26 Ordinatus per saltum, ab ordine superiori ad quem per saltum promotus est, quousque suspensus maneat.
- 27 Cum ordinato per saltum an Episcopus dispensare possit & quando.

24 *Decimus de causis est, quoad Capitula: Capitula, conuentus, collegia, & singulares earundem personarum, si de iuncto prelatu Ecclesiarum Cathedralis, vel regularis, vel Collegialis, occupant, inter se diuidant, subspiciant, dilapident, dissipent bona ad ipsos prelatos relicta, vel vacationis tempore obuentia, ab officijs, & beneficijs quibuscunque suspensi sunt, donec plene restituant Ecclesiarum, vel successoribus quicquid de bonis perceperint supradictis, c. Quia saepe, de elect. lib. 6. Palud. 4. dist. 18. quaest. 7. art. 2. casu 2. Angelica in verb. suspensio, 1. casu 16. Syluester, verb. suspensio, quaest. 6. versic. 16. Tabiena, verb. suspensio, num. 7. versic. Sexto, casu 14. & Martin. Ledes. 2. 4. q. 26. art. 2. in tract. de suspens. casu 7. Nauar. in Man. cap. 27. num. 156. versic. Septima. Alphonsus Vivald. tit. de Suspensionibus, nu. 44. Tole. tit. lib. 1. c. 37. Henriquez lib. 13. de excomm. & suspens. c. 39. §. 4. casu 4. Vbi Notandum est.*

Primo, reuocari etiam omnia priuilegia, Constitutiones, & consuetudines in contrarium, vt ex d. c. Quia saepe conit.

Secundo, locum etiam habet in redditibus Sigilli, & in quo libet alio prouentu, & emolumento, vt declaratur in Clem. statutum, de elect. & intellige, quando prelatu principalis decedit, ex Angelica, Syluestro, & Tabiena cit. & glossa in d. cap. Quia saepe, in verb. Vacantibus.

Tertio, ex Palud. extenditur haec suspensio non solum ad beneficia, quae habet in illa Ecclesia, sed etiam ad ea, quae habet in alijs, quia suspensus est ab officio, & beneficijs quibuscunque, & idem docet glossa in d. c. Quia saepe, in verb. Beneficijs quibuscunque.

Quarto, suspensio haec solum intelligitur de Ecclesijs Collegiatis, in alijs enim non habet locum haec Constitutio, ex glossa in d. cap. Quia saepe, in verb. Collegiatis. Sed illa, quae habetur in cap. praesenti, de offic. ordin. lib. 6. Si euetiam constitutio huius c. Quia saepe non extenditur ad extraneos, & qui non sunt de collegio, ex glossa ibi in verb. eandem.

Quinto, Si totum Capitulum in hoc delinquat, licet totum incurrat suspensionem, non tamen vacare debent interim officia diuina in Ecclesia, sed ex fructibus ipsorum suspensionum conducendi sunt Clerici, a quibus coram quae habentur, in cap. peruenit. 2. & ibi glossa in verb. assignes, de appellat. & glossa in cap. Cupientes, §. ceterum, in verb. Beneficijs, de elect. lib. 6. & facit c. cum ex eo, §. porro, & glossa in cap. Quia saepe, in verb. officio, de elect. lib. 6.

25 *Decimus nonus est, Capitula, & Collegia Ecclesiarum, aut Monasteriorum, & alij, qui Episcopos, ipsius aut maiores, aut minores in Romana Curia, aut promotos, aut consecratos, aut Benedictionis munus consecutos absque Sedis Apostolicae literis de huiusmodi promotione recipiunt, aut eisdem obediunt, tamdiu a beneficijs suorum perceptione suspensi sunt, donec super hoc eiusdem Sedis gratiam meruerint obtinere. Extrauag. 1. de elect.*

Viginti est, Coenueus, & Capitula in receptione personarum utriusque sexus ad religionem, aut ante, aut post illam, quouscunque passus, prandia, seu coenas, pecunias, locata, aut res alias, etiam ad usum Ecclesiasticum, seu quemuis pium usum alium deputatas, vel deputandas, directè, vel indirectè petentia, vel exigentia, ipso iure suspenduntur, & a solo Pontifice absoluntur. Clem. Sa. de Simonia. Alphons. Vivald. in suo Candelabro aureo, tit. de suspensionibus, num. 45. de qua te plura a nobis lib. 3. c. 39. excomm. 2. dicta sunt.

27 *Viginti primus habetur in Bulla Pij V. quae incipit, Quanta Ecclesia, edita 1568. Kal. Aprilis, & est 58. eiusdem in ordine, in qua Capitula & Coenueus, quibus ob transgressionem Bullae praedictae circa non admittendas beneficijs in resignationes est interdicta facultas conferendi beneficia seu officia, vel confirmandi, eligendi, presentandi, & instituenti quemquam in ipsis, & nihilominus ea omnia, vel aliqua, sic potestate priuati faciunt, eo ipso a Diuina suspensi sunt, & a solo Papa absoluntur. Quem autem modum, & quam formam obseruare debeant in admittendis beneficijs in resignationibus, & quo modo violenter praedicta constitutio, explicauimus supra de hac te agentes hoc ipso libro, c. praecedenti, in fine.*

- 28 *Matrimonium de præſenti contrahentes & ante carnis copulam Sacris ordinarij facientes, an ſuſpenſi ſint.*
 29 *Ordinatione cuius aliquid omiſſum eſt ab illo ordine donec quod omiſſum eſt ſuppleatur, eſt ſuſpenſus.*
 30 *Bulla Sixti V. quid de nouo circa ordinum ſuſceptiones ſtatuerit.*
 31 *Bulla Sixti V. circa ordinum ſuſceptionem paucis ab auctore explicatur.*

Multi caſus in iure ſunt, quibus clerici ſimplices ſuſpenſionem propter ordinum receptionem incurrunt, quorum aliqua ſunt ex parte ipſius ordinantis, & ex hoc
 1 *Primus eſt*, Ordinarij ab Epifcopo hæretico, ſchiſmatico, excommunicato, vel depoſito, Ordinis executionem non recipiunt argum. capituli primi, & capituli fraternitati, de ſchiſmati & S. Anton. 3. par. tit. 28. de ſuſpenſ. cap. 4. Summa Aſtenſis, 2. part. lib. 5. tit. 3. art. 2. & 3. & lib. 7. tit. 16. art. 7. caſu 17. Angelica, verbo, ſuſpenſio, 1. caſu 8. Sylueſtr. in verbo, irregularitas, q. 7. Tabiena verbo, irregularitas, 4. num. 6. verſ. Quinto, & verb. ſuſpenſio, nu. 7. verſ. Sexto, caſu 8. Nauar. in Manual. cap. 25. num. 69. Alphons. Viuald. tit. de ſuſpenſ. nu. 108. Simon Maiol. lib. 4. de irreg. cap. 22. nu. 1. & facit text. in cap. gratia 1. quaſt. 1. quia nemo dat, quod non habet. Excusat autem iſtos tum ab executione ordinum; tum à receptione, vel probabilis ignorantia facti, vel ſi probabiliter ignorabant. Epifcopum eſſe huiusmodi, ex S. Anton. & alij cit. poſtquam autem habitus fuit ſufficiens notitia, quod Epifcopus ordinator talis eſſet, ordinatus ab ordinum uſu abſtinere debet quouſque obtineat diſpenſationem, vel relaxationem.

2 *Circa quam diſpenſationem notandum primo eſt*, quod ſi quis ab huiusmodi hæreticis, ſchiſmaticis, & alijs ſupradictis Epifcopalem conſecrationem receperit, ſive per ignorantiam quamlibet ſive cum ſcientia, à ſolo Papa diſpenſari poteſt ex Hoſtienſi, S. Anton. Maiolo vbi ſuprà, num. 2. Alberico in verbo, ſchiſma, poſt med. Summa Confeſſ. de etat. ord. q. 37. vt referit Maiolus, qui addit, quod ſciens ſic conſecratus nunquam diſpenſabitur ignorans autem ſic, & facit ad hæc cap. Quia diligentia, & ibi gloſ. in verbo, ſuſceperit, de elect. & 9. quaſt. 1. capit. ordinationes, Raym. Goff. ed. & Alberic. in verbo, ordinatus, 1. ad finem Eodemque modo qui ſcienter a talibus alios ordines recipiunt, ex ignorantia craſſa, & ſupina quæ communiter æquiualeat ſcientiæ ex Hoſtienſi, S. Anton. & Maiol. à ſolo Papa diſpenſantur; ſi autem ignorantes probabiliter hos ordines ſcilicet, Sacerdotium aut ordines inferiores a talibus receperint, poſt dignam penitentiam ab Epifcopo præiura cauſæ cognitione, diſpenſari poterunt, argum. cap. 1. & 2. de ordin. ab eo qui renunc. Epifcop. Sylueſtr. in verbo irregularitas, q. 7. gloſ. in cap. ſin. in verbo, diſpenſatione, de apoſtat.

3 *Obſeruandum Secundo*, quod ſi quis ſcienter ordinetur ab eo Epifcopo qui extra Eccleſiam vltimam manus impoſitionem, id eſt Epifcopalem benedictionem, & conſecrationem ſuſceperit, nunquam tolerat miniſtrare in ordinibus ſuſceptis ex Raym. Goffred. & S. Anton. vbi ſuprà, & facit cap. ordinationes, 9. quaſt. 1. ſi autem ignoranter ignorantia non uſque adeo craſſa & ſupina, ſecundum Hoſtienſi. & Anton. per diſcretum prælatum cum eo in ordinis exercitio diſpenſari poteſt, argument. capit. 1. & 2. de ordin. ab eo qui renunc. Epifc. ſin. vero quis ordinetur ab eo qui ſuſceperit conſecrationem Epifcopalem in Eccleſia, id eſt, antequam hæreticus, ſchiſmaticus vel excommunicatus efficeretur, ſed tamen cum ordinatur ab Eccleſia diuiſus eſt, tunc ſive ignoranter ſive ſcienter ab eo ordinetur, toleratur quidem ex diſpenſatione in ſuſceptis ordinibus miniſtrare, ex Raym. Goffred. & Anton. vbi ſuprà, ſed ad superiores aſcendere non debet, niſi magna eſſet neceſſitas. Probabile tamen mihi eſt, poſte Epifcopum cum eo diſpenſare vt ad superiores aſcendat. Sic etiam qui ſacros ordines ab hæreticis, vel ſchiſmaticis ſuſceperet, ſed tamen ipſum Sacerdotium a Catholico Epifcopo, quia hæc vltima manus impoſitio in Eccleſia accipitur, diſpenſari cum eo poterit ad ordines exercendos, ſed tamé

ad altiora, vt puta Epifcopatum, & ſimilia, non niſi vrbate Eccleſiæ neceſſitate aſcendat, gloſ. in c. quod ordinatio, verbo, eod. q. 1. Alberic. & Maiol. vbi ſuprà.

4 *Obſeruandum Tertio*, Poſt Conc. Conſtantienſi, & Baſil. & conſtitutionem Martini V. *Ad euitanda ſcandala*, quod ordinatus ab excommunicato, ſuſpenſo, vel interdico nõ ſpecialiter denunciato licet exercere poteit actus ſui ordinis, quia in dicta conſtitutione conceditur cum huiusmodi innodatis prædictis cenſuris participare actiue, & paſſiue in Sacramentis & in excommunicato additur alia conditio, niſi ſit excommunicatus ex publica Clerici percuſſione. Quod idem de ordinato dicendum eſt.

Difficultas eſſe poteit, quid dicendum ſit de ijs, qui peccant, & metum, qui cadere poſſunt in vitium conſtantem ordinentur ab hæreticis aut ſchiſmaticis? In qua re quicquid Simon Maiol. lib. 4. de irreg. cap. 22. num. 4. tales irregulares putet, ſi tamen iſti tales poſt ſuas ordinationes non inter fuerint cum hæreticis conſcientibus Sacramenta, ſicorum communioni non participauerint, ſed eorum Conciliabulis abrenunciauerint, ſi ad Eccleſiam redeſſerint, tolerentur in ordinibus ſic ſuſceptis miniſtrare; nec irregulares ſunt ex Sylueſtro verbo, irregularitas, quaſtione 7. ſi vero per menſem integrum poſt ordinationem cum prædictis hæreticis manſerint, ab executione ordinum ſuſpenſi ſunt vt ex cap. conſtat multos, 1. q. 1. colligitur. Et ratio fundata eſt in quadam præſumptione, quia ex quo poſtea per menſem cum eis permanſerint, videtur iam omnis ratio violentiæ ceſſaſſe, & ita liberè permanſiſſe.

Secundus eſt, Ordinatus ab Epifcopo Simoniaci ſciens, non tamen Simoniacè ordinatus, ab ordine ſuſcepto ſuſpenſus eſt, ſi quis a Simoniacis, 1. q. 1. S. Anton. 3. par. tit. 28. de ſuſpenſ. ca. 4. Sylueſtr. verbo ſuſpenſio, quaſt. 7. verſ. primum. Alphonsus Viualdus tit. de ſuſpenſ. num. 33. Simon Maiol. lib. 4. de irreg. cap. 23. Henriquez libr. 13. de excomm. & ſuſp. cap. 37. §. 4. & hoc in detractionem Simonie. Ratio ex S. Anton. eſt, quia tales ſunt priuati executione ordinis quia quod non habent, dare non poſſunt. Daibertum, 1. q. 7. Ceterum vt rectè notat S. Anton. Sylueſter Henriquez vbi ſuprà, qui ordinati ſunt a talibus ex ignorantia probabili facti, nec vllam ipſi in ordinatione Simoniam commiſerant, ſicut a culpa mortali exculantur ita etiam a pœna ſuſpenſionis, (quicquid contrarium ſentiant Viualdus cit. num. 34. & 35. & Maiol. d. cap. 23.) & hoc quamuis poſtea factum reſcierint; vt ſi quis eo neceſſitate ordinetur a tali, & pater, aut amicus pro ipſius ordinatione pecuniam dederit Epifcopo, aut tertio mediatori, non eſt ſuſpenſus quia culpa aliena ei nocere non debet, maxime cum inſcius fuerit talis Simonia; ſed neque ex eo incurrit ſuſpenſionem, aut irregularitatem, quod poſt ordinationem ſciens amicum eius nomine promiſiſſe, aut dediſſe pecuniam ratificet; quamuis enim ex tali praua intentione peccet, non ſit ſuſpenſus, quando nullo ſigno externo induxerat amicum, vt eſſet cauſa Simoniacæ ordinationis, ex Nau. in Manual. cap. 25. num. 68. in fine. qui alio citat, & Henriquez libr. 13. de excomm. & ſuſp. cap. 37. §. 4. Addit autem S. Anton. vbi ſuprà, quod ignorantia iuris non excuſat ordinatum a Simoniacis, quia ſuſpenſionem incurrat, & idem docent Sylueſter, vbi ſuprà, & Viualdus cit. nu. 34. Et iuxta hæc intelligitur illud, quod Paulus Papa II. in Extrau. quæ incipit, *Cum deſtabile*, de Simonia, ait, vbi ſtatuit omnes Simoniacos cuiuscuque dignitatis, aut ſtatus ſint, præter excommunicationem, quam incurrun, *Si Simoniacè ordinati fuerint, etiam a ſuorum ſine ordinum executione ſuſpenſi*. Quo etiam ſenſu exponenda eſt Bulla Sixti V. quæ incipit, *Sanctum*, & ſubſtat. quoad ea quæ in fine illius contra Simoniacè ordinatos & ordinatos ſtatuit quæ quoad hæc clauſulam per aliam Bullam Clementis VIII. quæ incipit, *Romanam* Pontificem docet, non eſt reuocata.

Tertius eſt, Ordinatus aliquo ordine ſacro ab Epifcopo, qui renunciauit Epifcopatu, id eſt cedente loco, & dignitati, ſuſpenſus eſt ab ordine ſuſcepto, vt habetur in cap. 1. de ordin. ab eo, qui renunc. Epifcop. S. Anton. 3. par. tit. 28. de ſuſpenſ. cap. 4. Palud. 4. d. 25. ar. 3. quaſt. 1. Angelica verbo, irregularitas, §. 3. 1. Tabiena, verbo, irreg. 4. n. 7. verſ. Sexto.

Sexto, Navar. in Manual. cap. 2. num. 24. i. versio. Tertio, Solo 4. dist. 25. qu. 1. art. 3. Alphons. Vivald. tit. de suspens. num. 1. 4. Henriquez lib. 1. de excom. & susp. cap. 39. §. 1. qui etiam addit hoc vetum esse, quamvis ordinetur a tali de facultate sui Episcopi, & si ignoraret ab huiusmodi Episcopo fuit ordinatus; non tamen ignorantia crassa, cum ipso Episcopo dispensare potest, ut in d. c. 1. habetur, si vero scienter, aut ignorantia crassa, & supina, ex eo quod non conceditur Episcopo huiusmodi dispensatio, solum Papæ videtur reservata, ubi notandum est in d. c. 1. sermonem esse ex parte ordinati, si recipiat ordinem Sacrum; ex parte vero ordinantis si cessit loco & dignitati simul; unde qui a tali Episcopo ordinatur minoribus, vel ab Abbate non Episcopo, cum licentia proprii, ut ait Henriquez, nec peccat, nec suspensus est, ordinans vero Episcopus, licet peccet, nullam tamen censuram incurrit; sine licentia vero proprii a tali minoribus accipiens, quamvis deponi deberet arg. cap. Episcopum 9. quaestio. 2. potest tamen Episcopus cum eo dispensare, immo irregularis non est, ut ait Tabie. 8. ubi supra. Episcopi autem renuncians loco tantum, & non dignitati, quia remanent Episcopi, omnes ordines conferre possunt, sicut prius si rogati fuerint a proprio Episcopo loci, alius non, & ordinatus a tali sine licentia proprii est irregularis; secus autem si de facultate proprii accipit ordines sacros, ut præfati auctores testantur.

9. Quartus est, Ordinatus a pseudoepiscopo, id est, ab Episcopo non Canonice electo, sed tamen tolerato, si quidem maneat in illa Ecclesia, in qua ordinatus est, potest ibi exercere ordines susceptos; si autem ad aliam Ecclesiam transferat, quandoquaque hoc fecerit, ab illius ordinis exercitio suspensus est, capitulo, si qui Clerici 1. quaestio. 1. Ratio est, quia vetè etiam in Ecclesia propria debet esse suspensus, sed ad evitandum scandalum, quod ex eius suspensione nasceretur, cum Episcopus in illa Ecclesia toleratus fuerat, permittitur sic ordinato ministrare in illa Ecclesia, quæ ratio scandali in alia Ecclesia cessat.

10. Quintus est, Ordinatus ab alieno Episcopo sine literis dimissionis sui Episcopi, ad proprii Episcopi arbitrium suspensus est, tum per antiquos Canones, dist. 71. cap. 1. iun. c. cap. Salonitanæ, dist. 63. tum per Conc. Trid. sess. 6. de reform. cap. 5. & sess. 23. de reform. cap. 8. Simon Maiol. lib. 4. de irreg. c. 5. Henriquez lib. 1. de excom. & suspens. cap. 38. §. 1. Angelica, verbo, irregularitas, §. 3. 2. Alphons. Vivald. tit. de suspens. num. 126. Palud. 4. dist. 18. q. 7. art. 2. casu 9. qui vnum casum excipit, scilicet, si quis ordinetur ab alieno sub rati habitatione, putans suum prelatum ratum habiturum. Non audeo tamen hunc casum Paludani post Conc. Trid. admittere; unde etiam si sub ista rati habitatione esset ordinatus, non tamen deberet actum ordinis exercere, quousque proprius eius Episcopus ratum haberet. In particulari autem Ultramontani ab Episcopis Italicis etiam minoribus, sine Papæ, vel proprii Episcopi ubi sunt oriundi, vel in cuius diocesi sunt beneficiati, licentia ordinati; abique spe dispensationis iure antiquo suspensi erant, ut habetur in ca. 1. de temp. ordin. lib. 6. & testis n. ur. S. Ant. 1. par. tit. 28. de suspens. c. 4. Angelica, & Henriquez ubi supra.

Ex parte etiam ordinati ordinatus suspensionem in his casibus incurrit. Quorum

11. Primus est, Ante legitimam ætatem ordinatus ipso iure suspensus est ex quadam Extravagant. Pij Secundi, & intelligitur de ordinatis sacro aliquo ordine ante ætatem, incipit autem Extravag. Pij I. Cum ex sacrorum, qua cautum est, promotum ad ordines sacros ante legitimam ætatem, aut ab alienis Episcopis abique literis dimissionis, vel extra tempora, ipso iure suspensus esse, & si in eisdem ordinibus ministraverit, irregularem effici, cum quo folus Papa dispensare valeat, si tamen delictum fuerit occultum, potest Episcopus dispensare, ex Trid. sess. 24. de reform. c. 6. Huius Extravag. meminere Gonfalus a Villadiego in tractat. de irregu. capitulo, de suspensione, Sylvest. in verbo irregularitas, q. 10. Navar. in Manual. cap. 25. num. 70. & in cap. accepta, de reitut. spoliat. oppo. 8. nu. 3. 4. Couar. in Clem. si tutorius, par. 1. §. 1. numer. 4. Rebuff. in tract. de beneficiis, par. 2. tit. de Clericis ad sacros ordines male

promotis, gloss. 4. Simon Maiol. lib. 1. de irregu. c. 30. nu. 9. Henriquez lib. 1. de excom. & susp. ca. 38. §. 1. & Anton. de Corduba in Summa Casuum Conscientiæ, casu 144. Alph. Vivald. in suo Candelabro aureo par. 1. tractat. de Sacram. ordinis, num. 37. & Cardinalis Borromæus in Conc. III. Provinciali Mediolan. tit. de Sacramento ordinis. Quæ extravagans confirmata est per regulas Cancellariæ Innocentii VIII. Alexandri VI. Clementis VII. & Pij V. Reg. 22. ut præfati auctores docent. Quam etiam Sixtus V. in sua Bulla, quæ incipit, *Sanctum, & salutare* 1588. Nonis Ianuarii; & Clemens Papa VIII. in aia sua Bulla nouissima quæ incipit, *Romanum Pontificem decet* 1595. pridie Kal. Martii renouarunt, & confirmarunt. Dixi intelligendum esse de ordinibus sacris, quia licet sic minores accipiendo ante legitimam ætatem peccet, non tamen est ipso iure suspensus, sed suspendendus per sententiam, cap. vel non est compos. de temp. ordin. Navar. in Manual. cap. 25. nu. 70. & tom. 2. consil. consil. 128. numero 15. de sen. ex comm. Alphonsus Vivald. tit. de suspens. num. 100. Cosmus Philarchos de officio Sacerd. par. 1. lib. 4. c. 2. casu 14. Toletus libro 1. cap. 15. Etas verò per Conc. Trid. sess. 23. de reform. cap. 17. pro subdiaconatu designatur annus 22. pro Diaconatu 25. pro presbiteratu 25. qui anni omnes non exacti, sed inchoati sufficiunt, Reliquis vero minoribus ordinibus nullum penitus tempus præfixit, quasi plus momenti habendum sit in literatura, & moribus, quam in ætate, & faciunt, quæ notat glo. in Clement. Generalem, glo. ult. de ætat. & qual. de qua etiam re tractant Scholastici DD. 4. d. 25. Navar. in Manual. cap. 27. num. 116. Maiol. lib. 1. ca. 30. num. 8. de irreg. Henriquez lib. 1. de excomm. & suspens. c. 38. §. 2.

Ut autem præfata Pij II. Constitutio, quæ est sexta eiusdem in ordine, omnibus innotescat, eam ad verbum apponere visum est, quæ ita se habet.

Pius Episcopus seruus seruorum Dei, ad futuram rei memoriam. Com ex Sacrorum ordinum collatione character inuisibilis animæ imprimatur, Sacra mysteria dispensentur, & ipsarum cura tribuatur animarum; in eorum susceptione excessus graues, tanto magis plectendè sunt, quanto ex illis maiora in mentibus fidelium scandala generantur. Cum itaque (sicut dignorum relatione, non nisi molestè accepimus) nonnulli Clerici extra tempora a iure statuta; quidam ante ætatem legitimam; aliqui verò sine dimissionis literis, contra sanctiones Canonicas, se faciunt ad Sacros ordines promoueri; Nos eorundem temeritatem tali castigatione reprimentes, ut alijs in posterum committendi similia aditus præcludatur auctoritate Apostolica; hac Constitutione perpetuo valitura, statuimus, & ordinamus, Quod omnes & singuli, qui absque dispensatione Canonica, aut legitima licentia, siue extra tempora a iure statuta, siue ante ætatem legitimam, vel absque dimissionis literis, etiam Citramontanis (præterquam si in hoc ultimo casu, per Camera Apostolicam, iuxta illius stylum ordinati fuerint) Qui stylus non est hodie in Camera Apostolica, ut D. Laercius Cherubinus de Nursia in dictæ Bullæ annotationibus testatur, (& ad aliquem ex Sacris ordinibus se fecerint promoueri) a suorum ordinum executione ipso iure suspensi sint, & si huiusmodi suspensione durante in eisdem ordinibus ministrare præsumperint, eo ipso irregularitatem incurrant. Præterea, ultra alias penas in tales generaliter a iure inflictas, beneficijs Ecclesiasticis possint iure priuari. Volumus autem, quod præfens nostra constitutio in Romana Curia existentes post quindecim dies; absentes verò Italicos, post duos menses; alios verò Ultramontanos, post sex menses, ab ipsis in audientia Contradictarum & Cancellaria Apostolica publicatione, & affixione ligare incipiat. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti ordinationis, & voluntatis, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignatione omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctam Petram, anno ab incarnatione Dominica millesimo quadringentesimo sexagesimo primo, quintodecimo Kalen. Decembris, Pontificatus nostri anno quarto. Haec tenet verba Bullæ

Circa

14. *Circa hanc autem Constitutionem Pij II. duo mihi dicenda videntur; Vnum est, Multis locis ac fere vique extra Urbem predictam Extrauigotam esse, vt Nauar. & Couar. & Maiol. vbi supra testatur; & si ad aliquorum potuit peruenit, id a paucis annis accidit post impressa opera Nauarri, & Couar. vnde puto, vbi nunc que adhuc est ignorantia inuincibilis excusantur, qui ante etatem Sacris ordinantur, vt Nauar. in Man. cap. 27. nu. 155. & in repet. d. cap. accepta. oppos. 8. num. 35. de restitut. spol. testatur, & colligi potest ex verbis Extrauigota quia textus habet, *Qui presumpserint*. quae verba significant dolum, secundum doctrinam Cardin. in Clem. 1. de priuileg. quaestio. 38. & 39. Vnde confessarij vbiunque inueniunt in toto Clero ignorantiam inuincibilem, poterunt in hac re diffinula-*
15. *Alterum est, ex Couar. & Rebuff. vbi supra, hanc suspensionem durare etiam post aduentum etatis, ita vt taliter ordinatus non possit vnquam celebrare actum sui ordinis, donec censura haec relaxetur, & consequenter si ante relaxationem, vel dispensationem istam ordo exercetur etiam post etatem induci irregularitatem, vt notant Toletus lib. 1. c. 15. & Henriquez lib. 13. de excomm. cap. 38. §. 1. l. ygra. F. in annotatione, cum contrarium insinuet, c. 35. §. 4. Quam opinionem timide satis defendit Couar. & vt audiui a fide dignis in Curia practicatur; Et nisi praxis Curiae ita obseruet, mihi videtur satis rigida sententia, & non vsque adeo certa; vnde non audeo iudicare irregularem eum, qui lectis aliorum DD. libris abstinuit ab exercitio sui ordinis vsque ad legitimam etatem, & postea putans id sibi licere, bona fide ordinem exerceat, vt notat Nauar. in d. accepta, num. 35. Hieronymus a Sorbo Capucinus in Compendio priuileg. Mendicant. in verb. ordines Sacri. verb. Item Notandum secundo. Thomas Zerola in sua praxi Episcop. par. 1. verb. Dimissio. dub. 4. vers. Tertium. Toletus lib. 1. c. 15. & tandem fateri videtur Couar. vbi supra, nu. 4. in fine. & faciunt, quae in simili voluerunt gl. in c. solet. in verb. in offic. de sent. ex comm. lib. 6. & Cardin. in Clem. 1. de priuileg. quaest. 38. ignorantia autem caussa, & affectata non excusabit ab irregularitate, arg. c. Eos. de temp. ordin. in 6. & Toletus vbi supra.*
15. *Secundus est, Ordinatus sine titulo aliquo ordine Sacro, pleniusque videtur esse suspensus per Concil. Trident. Sess. 21. de reformat. capitulo secundo. Vbi confirmatur, & innovatur antiquorum Canonum penas contra ordinatos sine titulo; ita expresse tenet Simon Maiol. lib. 4. de irregular. capit. 15. iure autem antiquo ordinatus sine titulo suspensus erat, capitul. Neminem, & capit. Sanctorum, distinct. 70. vbi talis ordinatio dicitur irrita, & nulla, ex Concil. Chalced. act. 15. Can. 6. Nauar. tomo 1. conf. consil. 1. in q. 16. numer. 45. de constitut. & consil. 47. numer. 3. de temp. ordin. vbi expresse etiam docet Tridentinum penas praefatorum Canonum, *Neminem, & Sanctorum*, quae per capitulum *cum secundum de praebendis*, sublatae erant innovasse. Ceterum ego, istorum duorum opinionem falsam esse puto, quia secundum communioem sententiam, & declarationem Congregationis Concilij, & vsum Penitentiarie, ordinatus sine titulo non est suspensus; neque etiam Tridentinum innovat penam illam suspensionis in d. ca. Neminem, & cap. Sanctorum. dist. 70. iure antiquo latam contra ordinatos absque titulo, quae pena iam ante Trid. per alios Canones, scilicet illi c. Episcopus, qui est Alexander III. & alterum, qui est Innocentij III. in capit. cum secundum Apostolum, de praebendis, sublata fuit: sed solum innovat penas horum duorum Canonum recentiorum, *Episcopus, & cum secundum Apostolum*, in quibus in penam ordinatoris itaturum est, vt Episcopi eos, quos sine titulo, aut beneficio, de quo necessaria vitae percipiant, ordinauerint, suis sumptibus alere teneantur, donec de beneficio eis prouiderint, prout in d. c. Episcopus, & c. cum secundum, de praeb. in antiq. & c. si Episcopus, eod. tit. lib. 6. & ca. accepimus, de etate, & qual. in antiq. & latius tradunt Alphonsus Vivaldus titul. de Suspensione, numero 28. in fine. Henriquez libro 13. de excommunicat. & suspens. capitulo 37. §. 2. vbi alios pro hac sententia referunt, & idem fateri Maiol. libro 4. de irregul. capitulo 3. numero 8.*
17. *Ex recentioribus autem nonnulli in scriptis suis docerunt, sic ordinatos sine titulo esse suspensos solum per Bullam Pij V. editam in 1568. quae incipit, *Romanus Pontifex*, vt praefatus Pontifex supponens Clericos seculares per Concil. Trident. sess. 21. de reformat. c. 2. esse suspensos si sine titulo ordinantur, eandem penam ad Clericos religiosos ante professionem Sacris initiatos extendit; vnde inferunt Pij V. ita Concilium Trid. intellexisse, eiuque decretum ad religiosos postea extendisse. Alij tamen, & meo iudicio verius docent, sic sine titulo ordinatos; neque per dictam Pij V. Constitutionem esse suspensos; vnde aliqui respondent, quod licet Pius V. Concilium Trid. sic intellexerit, non tamen consequens est, tales suspensos esse; Si quidem non ex Cathedra declarauit, sic intelligendum esse Concilium, sed solum tanquam Doctor priuatus suam in hac re opinionem edidit, vnde nec auctoritas eius plus in hoc valet, quam auctoritas alterius priuati Doctores valere solet. Ego autem cum alijs responderem, & rectius, Non adhuc certum esse, aut constare nobis Pium V. ita Concilium Trid. intellexisse, quia in illa Bulla primo statuit vt religiosi ante professionem Sacris initiati penam suspensionis incurrerent, cum nondum firmum titulum beneficij regularis habeant; & deinde subdit, vt incurrant alias penas in Tridentino contra Clericos seculares statutas, significans huiusmodi Clericos seculares sine titulo ordinatos, non esse suspensos.*
18. *Unde porro obseruandum est, quod loco tituli quae quia non habet, Concilium Trid. vbi supra statuit, patrimonium assignari posse sufficiens ad sustentationem vitae eius, qui promouetur; sed hoc passim concedi non debet, sed solum promoueri ad parsoniam, vel pensionis titulum possunt, quae necessitas, vel commoditas Ecclesiae ordinari iusserit vt in Trid. sess. 21. de reformat. cap. 2. habetur, *quod parsoniam, vel pensio deinceps sine licentia Episcopi alienari, aut extinguere, vel remitti non potest, donec beneficium Ecclesiae sufficiens adeptus sit; vel aliunde habeat, vnde vivere possit, & resignatio aliter facta nulla, & irrita est.* Et quicumque sic ordinatus certae Ecclesiae assignari debet, cui in ordine suscepto deferre tenetur, vt idem Concilium Trid. sess. 21. capitul. 16. de reformat. statuit. Titulos enim de iunctum sibi reddit eum, qui ordinatur; vnde possideri titulus non debet sine ministerio ordinis, qui in eo obtinendo recipiuntur; ideo fauore tituli quis admittitur ad alios ordines, a quibus reijceretur, si titulum illum non haberet, arg. cap. ex tenore. & ibi glossa in verb. prohibere, de temp. ordin. & Maiol. lib. 4. de irregul. cap. 15. num. 2. vbi etiam ad id, titulum non solum intelligi illum, qui praesens habetur, sed & qui postea habendus est; Ideo quando ad obtinendum dignitatem Sacri ordinis praerogantur, vt puta Episcopus, obijceri non potest, nisi ab eo, qui iam sex menses in subdiaconatu fuerit constitutus; certe sic nominatus, vel postulatus promoueri potest ad eum titulum quem habentis, sufficiens enim titulus de futuro, glossa in cap. Officiarius glossa magna, dist. 71. Vicaria autem temporalis, & curata beneficia manualia, & amouibilia, titulus dici non possunt, sed si Vicaria sit perpetua, habet pro titulo ret.*
20. *ibi Panor. in c. Michael & glossa in ca. constitutus, in verbo, perpetuus vicarius, & ibi Panormitan. num. 5. de sum. presbit. Anton. de Butrio conf. 19. Maiol. lib. 4. de irregul. 15. num. 3.*
- Ex parte vero temporis, in quo quis ordinatur, incurritur suspensio in his casibus:*
21. *Primus est, Si quis extra tempora a iure constituta aliquid sacrum ordinem recipit, ab eius executione suspensus est, c. sanè, & ca. cum quidam, de temp. ordin. vbi relaxatio istius suspensionis Summo Pontifici reservatur; postea vero hanc relaxationem Gregorius IX. vt habetur in cap. consultationi, tit. eod. Episcopus concessit, ex glossa ibi in verbo poteris. S. Anton. 3. par. tit. 28. de suspens. cap. 4. Simon Maiol. lib. 3. de irregul. cap. 14. numero 9. & nu. 10. lib. 4. ca. 14. vt autem ad altiores ascendat, a solo Papa dispensatio petenda est, Tabien. in verbo, irregularitas, numero 7. vers. Sexto. Syluest. verbo, irregularitas, quaestio 10. Summa Confess. de etate, ordin. quaest. 36. A. Henr. in verbo, ordo, 2. in verbo, dispensatio, vers. O. C. iustus, per c. de se.*

de Sacram. non iterand. & licet olim inter veteres Canoni-
 cas fuerit controversia, quod promou extra tempora nō
 essent ipso iure suspensi; hodie tamen omni dubio caret,
 praesertim ob declarationem Extrau. Pij II. *Cum ex sacro-*
rum, cuius supra mentionem fecimus, & sic suspensi si ce-
 lebrant, sunt irregulares a solo Papa absoluedi, ex Tabie
 na, & Maiolo locis proximē citatis. Nauar. in Man. capit.
 27. numer. 155. versicul. Tertia, & tom. 1. conf. conf. 40. de
 temp. ordin. num. 4. Martinus Ledesm. 2. 4. quaest. 26. artic.
 2. in tract. de susp. casu 3. Couar. in Clemen. si furiosus, §.
 1. numer. 4. de homicid. Bernard. Diaz in praxi Canon. ca-
 pitul. 2. Syluest. in verbo, irregularitas, §. Decimo quaeri-
 tur, qui allegat regulas Cancellariae Innoc. VIII. & Alexā.
 VI. Rom. Pontif. quam etiam extrauagatē seruari praeci-
 pit Leo X. in suis regulis Cancellariae in reg. 22. incip.
 Item de Clericis extra tempora, & Paulus Papa III. in suis
 regulis, in reg. quae etiam incip. *Item de Clericis*, quae est
 in ordine. Tempora verō, & specialia huiusmodi sacri
 ordines recipi non possunt sine specialis Sedis Apostolicae
 privilegio sunt singula Sabbata quatuor temporum, Sab-
 batum ante Dominicam in passione, & Sabbatum San-
 ctum, cap. ordinationes, distin. 75. & cap. de eo autem, de
 temp. ordin.

23 *Secundus est*, Recipiens eodem die duos ordines factos
 absque dispensatione Papae ab executione posterioris sus-
 pensionis est, cap. literas, de temp. ordin. Nauar. in Manual.
 cap. 25. nu. 71. vers. Octauo Simon Maiol. lib. 4. de irreg.
 c. 11. & citat Specul. in tit. de dispens. §. iuxta, vers. item reci-
 piens, Alphonsus Vivald. tit. de suspensione, num. 47.

24 *Tertius est*, Recipiens duos sacros ordines duobus die-
 bus continuis, & immediatis, est etiam a posterioris suspen-
 sionis, in quo solus Papa dispensat, cap. literas, & cap. dile-
 ctus, de temp. ordin. neque excusatur, si etiam continuat
 ieiunium usque ad secundum diem, vna enim dies dicitur
 etiam si quis Sabbato vnum ordinem acceperit, & contin-
 uato ieiunio alium die sequenti, hic enim plures ordines
 vna die accepisse iudicatur capitulo literas, de temp. ordi-
 nin.

25 *Quartus est*, Recipiens eodem die Minores ordines, &
 praeter eos etiam Subdiaconatū, siue ordinato ipso aduer-
 tente, & sciente, siue ignorante, ab ipso met subdiaconatu
 suspensus est, cap. 2. de eo, qui futurū ordin. suscepit,
 Alberic. in verbo ordo, 2. Nauar. in Manual. cap. 25. num.
 71. vers. 8. Maiol. lib. 4. de irreg. cap. 1. num. 1. quod si qui
 hanc suspensionem incurrit religionem ingrederetur,
 poterit non solum Abbas cum eo dispensare, vt in susce-
 ptis ordinibus ministraret, sed etiā vt ad superiores ascen-
 dat, cap. 2. & cap. innotuit, de eo, qui fut. ord. suscepit. Syl-
 uest. in verbo, irregularitas, quaest. 3. Maiol. vbi supra, nu.
 2. qui addit hoc procedere, etiā si duos ordines sacros vno
 die accepisset; religiosus enim factus a superioribus dispen-
 sati poterit, ex sententia Hostiens. quem refert Alberic. in
 verbo ordo, 2. Est autem obseruandum ex Nauar. & Vival-
 do vbi supra, si alicubi sit consuetudo, vt quis recipiat eod-
 em die vltimum minorem, vel omnes, & simul subdia-
 conatum, qui sic reciperet in hanc censuram non incide-
 ret, & refert Nauarrus pro hoc, licet falsō. S. Anton. 3. par.
 tit. 14. ca. 16. §. de tempore ordinationis, in fine. Si quidem
 hic auctor ibi solum ait. omnes ordines Minores eodem
 die dari non posse, nisi consuetudo illius Ecclesiae hoc ha-
 beat, quia tunc potest; nec videtur talis consuetudo per
 Concilium Tridentinum sess. 23. de reform. cap. 13. abro-
 gata. Sin autem non sit talis consuetudo, nec ordinatus
 religionem ingredi voluerit, nō poterit Episcopus cum eo
 dispensare, vt notant Maiol. vbi supra, & facit, c. innotuit,
 de eo, qui fut. ord. susc. argumento a contratio sensu dedu-
 ctō. Alij tamen volunt posse Episcopū dispensare, vt in mi-
 noribus tantum ministrare possit, sic glo. in c. 2. in ver. per-
 mittas, de eo, qui fut. ord. suscep. Ray. in tit. de etat. ord.
 vers. vlt. S. Ant. 3. par. tit. 28. de suspensione, c. 4. Sylu. vbi su-
 pra, quod intelligitur, nisi lata prius fuisset communicatio-
 nis sententia contra sic recipientes; si enim lata fuisset
 contra sic recipientes excommunicatio, & nihilominus re-
 ceperint, non poterit cum eis dispensari, nisi per Papam,
 vt in d. c. innotuit, & ibi glo. in princip. & eadem glo. in c. 2.

in verbo, si voluerit, de eo, qui fut. ordin. suscep. id quod
 procedit, etiam si religionem ingrederentur, imino vt ad-
 dit S. Ant. ex Hostiens. etiam Papa de facili cum huiusmo-
 di non dispensat. Nauar. in Man. cap. 25. num. 70. vers. Sex-
 to, ex parte fauere videtur, quamuis hic auctor de solis or-
 dinibus factis sic susceptis loquatur, vide Sotum 4. d. 25.
 q. 1. art. 3. ante finem.

Ex parte etiam ordinationis incurritur suspensio in cer-
 tis casibus ipso iure, quorum

26 *Primus est*, Promotus per saltum, id est, promotus ad or-
 dinem superiorem, non recepto prius ordine inferiori sus-
 pensus est ab illo ordine superiori, ad quem per saltum
 promotus est, quousque ordinem inferiorē recipiat, quē
 praetermisit, cap. sollicitudo, dist. 52. & cap. vnic. de Cler.
 per saltum promotō. vbi ex misericordia ministrare per-
 mittitur is, qui se per saltum promotum esse nescit, sed du-
 bitat. S. Ant. 3. par. tit. 28. de suspens. c. 4. Host. in Summa. in
 tit. de Cler. per saltum prom. §. 4. Summa Astensis, par. 2.
 tit. 4. art. 3. Arch. Dom. & Prapof. in d. c. sollicitudo, dist. 52.
 Pan. in d. c. vnic. de Cler. per saltum prom. Not. vlt. Syluest.
 verbor. irregularitas, in §. vndecimo queritur. Bernard. Diaz
 in pract. Canon. cap. 20. Alberic. in verbo, ordinatus, 2. Sotus
 4. d. 25. quaest. 1. artic. 3. ante finem. Tertius casus.
 Nauar. in Man. cap. 25. num. 71. & cap. 27. numer. 242. &
 tom. 1. consil. consil. 36. num. 1. & consil. 40. nu. 1. de temp.
 ordin. Felician. de irreg. cap. 10. Maiol. lib. 4. de irreg. c. 12.
 Alphons. Vivald. tit. de suspens. num. 48. Henriquez lib. 13.
 de excomm. & suspens. cap. 35. §. 4. & cap. 36. §. 1. de qua re
 Concilium Trident. sess. 23. de reform. capit. 14. loquens
 ait; *Cum promittis per saltum, si non ministrauerint Episco-
 pus ex legitima causa possit dispensare*; Quod intelligitur
 vt congregatio Caran. censuit 1588. de omnibus ordini-
 bus, siue maioribus, siue minoribus. Intelligitur etiam ex
 Henriquez vbi supra, capit. 35. §. 4. in annota. in litera Q.
 etiam si suspensio illa esset publica, cum Concilium eo in
 loco absolute loquatur; Demum Nauar. in Manual. c. 25.
 num. 71. & Alphonsus Vivald. tit. de suspens. num. 48. do-
 cēt Episcopum dispensare posse antequam ministret, dū-
 modo sic promotus omittit ordinem suscipiat; ante-
 quam vtatur tali dispensatione; si vero ante dispensatio-
 nem ordine suscepto vtatur solus Papa dispensat, & hoc
 siue scienter, siue ignoranter ministrauerit; ita vt mini-
 strans in ordine suscepto ante dispensationem semper in-
 diget Papae dispensatione ad hoc, vt ad maiores ascendat
 ex Maiolo lib. 4. de irreg. cap. 12. num. 2. nisi in occultis,
 & non deductis ad forum contentiosum ex Concil. Trid.
 sess. 24. de reform. cap. 6. quod tamen dictum adhuc limi-
 tat Nauar. in Man. c. 27. nu. 242. vers. Sexto dico, vbi vult
 solum Papam dispensare posse cum eo, qui ante dispen-
 sationem scienter, ordine omisso, vel accepto vtatur, ad hoc
 vt maiorem ordinem sumere possit, non autem quando
 ignoranter ministrauerit; vt autem in suscepto ministrat,
 omnes existimant Episcopum dispensare posse, siue igno-
 rante, siue scienter ante dispensationem suscepto ordine
 vsus fuerit, at certe opinio Maioli, verbo Concilio Trid. in
 d. sess. 23. de reform. c. 14. magis conformis esse videtur, vt
 latius lib. 7. cap. 10. num. 40. dicemus.

27 *Secundus est*, Contrahentes matrimonium de praesenti,
 & ante carnis copulam se facientes ad sacros ordinari, ali-
 ter quam a sacris canonibus concedatur, quamuis chara-
 cterem recipiant, sunt tamen suspensi, ita quod nec etiam
 post mortem vxoris poterūt in illo ordine ministrare nec
 ad alios ascendere, nec aliquod officium, aut beneficium
 Ecclesiasticum obtinere, & matrimonium nihilominus
 sit contractum ob hoc non dissoluitur, quod intelligitur,
 eum tales in seculo remanentes hoc agāt: si enim religio-
 nem iniret eamque proficiantur, per talem professionem
 soluitur matrimonium, Extrau. Ioan. 22. *Antiqua*, de voto
 & voti redempt. cap. Nullus, de temp. ordin. lib. 6. S. Anto.
 3. par. tit. 28. de suspens. cap. 4. ad medium. Sotus 4. distin.
 29. q. 1. artic. 3. in fine. Syluest. verb. ordo, §. 7. Alphons.
 Vivald. tit. de suspens. num. 106. Henriquez lib. 14. de ex-
 comm. & susp. cap. 39. §. 1. & a fortiori, qui post matri-
 monium consummatum sacris initiatur, nisi iure conce-
 dente, suspensus est.

29 *Tertius est*, Is in cuius ordinatione est aliquid omissum ab illo ordine, donec suppleatur, quod erat omissum, suspensus est, glo. in cap. 1. in verbo, permitti, de Sacram. non iterandis, & citat pro hac sententia cap. sollicitudo, dist. 52. Hæc tamen suspensio non mihi videtur vsque adeo certaj; primo, quia in eo cap. Innocentius Papa II. de hac suspensione consultus nihil ad illa respondet. Secundo, quia illud, cap. sollicitudo, dist. 52. cui glossa innitur, non loquitur de eo in cuius ordinatione aliquid omissum est, sed de eo, qui per saltum promotus est; unde ex eo capite sumi non potest aliud argumentum nisi a similibus quod sicut is in cuius ordinatione omissus est aliquis ordo integer, ab ordine suscepto suspensus est, quo usque ordo ille, qui fuerat prætermittis suppleatur; ita etiam is, in cuius ordinatione aliquid est omissum, manet etiam suspensus, quousque illud adimpleatur, ubi tamen observandum est hoc dictum glossæ non habere locum, nisi ubi affuerit substantialia ordinationis; Nam si quid substantiale defuisset, suspensus non esset, cum nemo suspendi ab eo possit, quod non habet.

30 *In fine huius capituli aduertendum est*, qualiter quæ hæc ætatis dicta sunt, intelligi debent secundum ius antiquum, nam Anno incarnationis Domini, M. lxxv. quingentesimo octuagesimo octavo, Nonis Ianuarij, quæ incipit; *Sanctum, & salutare*. statutum est [vt quicumque Clericus sine regulari, sine seculari, ex aliquo crimine, vitio, aut defectu, seu aliâ inhabilis, vel irregularis existens, vel extra tempora a iure statuta, vel absque veris dimissionis sui ordinarij literis, aut per saltum, vel furtiue; aut quoad seculares sine titulo sufficiens beneficij, aut patrimonij, aut ante ætatem per sacri Concilij Tridentini decreta, sess. 23. primæ sess. 23. aut cuique ordini præscriptam, aut nõ servatis temporum interstitijs, ita, vt aliquis vnicuique die, seu cõtinuatis diebus ad plures ordines sacros, vel post vnum ordinem susceptum sine causa rationabili antequam tempus ab eodẽ Concilio Tridentino præfixum elabatur, ad alium ordinem promotus sit, sine dispensatione, aut indulto Apostolico, talis Clericus post dictæ Bullæ promulgationem ad ordines minores, vel maiores, sic vt præscriptum malè promotus, ab executione, ministerio, & exercitio ordinum susceptorum, & ab omni spe, & facultate ascendendi ad alios superiores perpetuo suspensus est; & si in eis ministrare præsumperit, irregularis efficitur, & omnibus, & quibuscunque in titulum commendæ, aut aliâs obtentis dignitatibus, officijs, & beneficijs Ecclesiasticis cum cura, & sine cura, quomodocunque qualificatis secularibus, vel cuiusvis ordinis, aut militie regularibus, & etiam si Clericus Regularis fuerit, actiua, & passiva voce, ipso facto priuatur, & ad illa, & alia similia, vel dissimilia in posterum obtinenda in perpetuum inhabilis, & incapax est; & huiusmodi dignitatum, officiorum & beneficiorum sic pro tempore vacantiu dispositio summo Pontifici, ac sedi Apostolicæ perpetuè referuatur, sed neq; Clerici sic malè insigniti, seu ordinati a reatibus, & excessibus præfatis, a quoquam absoluti, præterquam in mortis articulo, nec cum eis super irregularitate propter præmissa contracta, etiam si crimen penitus occultum fuerit, virtute alicuius indulti, aut priuilegij, aut Maris Magni, aut indulgentiæ plenariæ, aut Iubilæi, aut Cruciatæ sanctæ quibusvis ordinibus, Congregationibus, aut personis Regularibus, aut Episcopis per decreta Concilij Tridentini, aut officio sacre Penitentiarie Apostolicæ, vel Minoribus, aut etiam Maiori Penitentiaris Curie Romanæ, concessæ, dispensari valeant. Immo verò, qui huiusmodi absolutionem, & dispensationem petunt semper quamvis delictum adhuc occultum extiterit, nõ per officium sacre Penitentiarie, sed a summo tantum Pontifice in vitroque foro absolutionem petere tenentur; aliquid ipsæ concessiones, & absolutiones, etiam cum clausula, quod dictæ constitutionis tenor, & alia prædicta habeantur pro expressis, prorsus nullæ, irritæ, & inualidæ existant, ac nemini penitus suffragentur.

31 *Ad cuius Bullæ facilitatem intelligentiam, seruetur est*. Primo, constitutionem hanc, vt superius annotatum est solum loqui de delictis in receptione ordinum, post legitimam eius publicationem commissis, non autem de illis

qui olim ante illam commissi fuerunt, vt colligitur ex illa particula Bullæ, *Post hæc*; vnde si quis ante d. Bullam in aliquâ censuram, aut irregularitatem ob malam ordinem susceptionem incidit, etiam nunc ab eo absolui, & dispensari potest, qui ante dictam Bullam eum absoluerit, & in irregularitate dispensare poterat, vnde si delictum, vel censura ex eo proueniens fuerit secreta, poterit Episcopus, aut alius ab eo specialiter designatus, iuxta Conc. Trid. sess. 24. de reform. c. 6. absoluerit, & dispensare, sicut poterat, si Bulla hæc nunquam emanasset.

Secundo, siue Ultramontanus ordinetur ab Italo, seu Ultramontano; siue e contrario Italus ordinatus sit ab Hispano, Gallo, aut Ultramontano sine literis dimissionis sui ordinarij, suspensionem incurrit, vt colligitur ex illa particula Bullæ, *Ne quemquam promoveant sine eorum ordinarij literis dimissionis*; & ex illa particula: *Quemcumque secularis, vel cuiusvis ordinis, aut militie regularis, quæ sunt clausule generales, & comprehendunt quoscunque seculares, & regulares, vt constat.*

Tertio, Quamvis olim per Constitutionem Pij II. in ordine sextam, quæ incipit, *Cum ex sacrorum*, sub data quinta decimo Kalend. Decembris anno incarnationis Domini, Milleesimo quadringentesimo sexagesimo primo, Pontificatus autem eiusdem anno quarto, quæ Constitutio nunc Bullario vnâ cum alijs habetur, solum suspensio erant, qui ordinabatur ordine sacro sine dimissionis, vel ante legitimam ætatem, vel extra tempora; Hodie tamen pena hæc, etiam ad ordinatos minoribus ordinibus exten ditur, vt ex illis Bullæ verbis, *Ad minores maioresque ordines ritè promoveret, & ex illis; Minoresque ordines, & ex illis; Aut ad ordines maiores, manifestum est.*

Quarto, sic malè promoti ad minores, vel maiores ordines, non solum suspensi sunt ab executione, & ministris ordinum susceptorum, sed etiam carent omni spe, & facultate ascendendi ad illos superiores, & ultra irregularitatem quam incurrun, si præsumperint in eis ministrare, soli Papæ referuatur, omni titulo, ac beneficio priuatur.

Ceterum hæc Bulla Sixti V. per aliam posteriorem Clementis Papæ VIII. quæ incipit *Romanum Pontificem* anno incarnationis Domini, Milleesimo quingentesimo nonagesimo quinto, pridie Kalend. Martij, ad terminum Sacrorum Canonum, ac Constitutionis felicis Memoriae Pij Papæ II. quæ incipit, *Cum ex sacrorum ordinum*, sub data, videlicet, quinto decimo Kalend. Decembris, Pontificatus sui anno quarto, & ad dispositionem Decretorum sacri Tridentini Concilij rediit, & exceptis illis, quæ in dicta Bulla Sixti V. contra Simoniacos ordinantes, & ordinatos iure nouo statuta erant, quæ per præfatum Bullam Clementis VIII. non sunt reuocata, vt ex dictæ Bullæ modificatione, quam inserimus in fine huius libri apponemus, manifestum erit. Hanc autem Sixti V. Constitutionem hoc in loco, tam etiam c. 1. inseruimus, vt si qui forte iniquè contra dictæ Bullæ tenorem deliquerint, & consequenter in illius penas incidere, antequam illa reuocata fuerint, cognito errore respiciant, dignamque de præteritis peccatis penitentiam agant, & huiusmodi excessuum absolutionem, & irregularitatum dispensationem a Sede Apostolica ex petant, & obtineant.

De suspensionibus contra Clericos in iure latis ratione exercitii ordinis recepti, aut electionis Beneficiorum, & aliorum delictorum. Cap. XV.

S V M M A R I V M.

- 1 Missam incompletam sine causa graui omittens, a corpore & sanguine Christi suspensus est,
- 2 Missam inchoatam, in qua quis relinquat, quenam casus esse possit.

3 Missam